

Brüssel, 22. jaanuar 2019
(OR. en)

5603/19

ECOFIN 52
UEM 17
SOC 34
EMPL 27

MENETLUSE TULEMUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Saaja: Delegatsioonid

Eelmise dok nr: 5096/19

Teema: Häiremehhanismi aruanne 2019
– Nõukogu (ECOFIN) järeldused

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele 2019. aasta häiremehhanismi aruande kohta koostatud nõukogu järeldused, mille nõukogu (ECOFIN) võttis vastu 22. jaanuaril 2019 toimunud 3699. istungil.

HÄIREMEHCHANISMI ARUANNE 2019

– Nõukogu (ECOFIN) järeldused –

Nõukogu (ECOFIN):

1. TERVITAB komisjoni kaheksandat häiremehhanismi aruannet, mis on alguspunktiks makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse rakendamise iga-aastasele tsüklile majanduspoliitika koordineerimise 2019. aasta Euroopa poolaasta kontekstis;
2. NÕUSTUB ÜLDJOONTES komisjoni horisontaalse analüüsiga ELi ja euroala makromajandusliku tasakaalustamatuse kohandamise kohta; TERVITAB olemasoleva tasakaalustamatuse korrigeerimise jätkamist tänu majanduskasvule; VÕTAB TEADMISEKS üha ebakindlama makromajandusliku keskkonna ja keskpika majanduskasvu prognoosi ning märgib, et võlataseme tasakaalustamatusega seotud haavatavus on endiselt alles ning et märgid võimalikest uutest ebajätkusuutlikest suundumustest mõnes liikmesriigis on muutumas üha ilmsemaks; RÕHUTAB, et edusammud maksebilansi tasakaalustamisel peavad jätkuma, võttes arvesse, et varade välispositsioonid on jätkuvalt tasakaalustamata ja kohandamine toimub järk-järguliselt ning kulupõhise konkurentsivõime tingimused toetavad üldiselt vähem sümmeetrilisemat tasakaalustamist; VÕTAB TEADMISEKS, et era- ja valitsemissektori suure võlakoormuse vähendamine jätkub, kuid see on endiselt ebaühtlane ning tugineb üha enam vaid taastuvale nominaalkasvule. Olukord pangandussektoris on paranemas, kuid teatavates liikmesriikides on jätkuvalt kasumlikkus väike ja viivislaenude maht suur. Jätkub ELi tööturu olukorra paranemine ning varasemad suured erinevused liikmesriikide tööhõive määras on vähenemas. Eluasemehindade ja tööjõukulude kasv kiireneb ning üha suuremal arvul liikmesriikides esineb võimalikke märke ülekuumenemisest; NÕUSTUB, et üha ebakindlam majandusväljavaade ja piiratud võimalused võlataseme haavatavusega seotud negatiivsete šokkidega toimetulekuks kutsuvad üles ettevaatlikule käitumisele; RÕHUTAB vajadust kiirendada reformipingutusi majanduskasvu potentsiaali suurendamiseks eesmärgiga püsivalt käsitleda tasakaalustamatust, vältides samal ajal protsüklilise lõdvenemise riski halbadel aegadel;

3. NÕUSTUB, et liikmesriigid, kellel on jooksevkonto puudujääk või suur välisvõlg, peaksid täiendavalt püüdma vähendada välisvõlga ja viima ellu reforme oma konkurentsivõime edasiseks parandamiseks, samal ajal kui suure jooksevkonto ülejäägiga liikmesriigid peaksid täiendavalt tugevdama tingimusi sotsiaalpartnerite rolli austava palgakasvu edendamiseks ning rakendama esmajoones meetmeid, mis edendavad investeringuid, toetavad sisenõudlust ja majanduskasvu potentsiaali, hõlbustades seeläbi ka tasakaalustamist;
4. VÕTAB TEADMISEKS sõeluuringu, mis põhineb komisjoni poolt häiremehhanismi aruandes esitatud tulemustabeli majandusanalüüsil ning mille käigus tehti kindlaks 13 liikmesriiki, kelle puhul tuleb jätkata analüüsi põhjaliku analüüsi abil; TUNNISTAB, et 11 liikmesriigis, kus eelmisel aastal tuvastati tasakaalustamatus, on vaja jätkata hiljutiste arengute analüüsimist põhjaliku analüüsi abil, et hinnata, kas tasakaalustamatus on vähenemas, püsib või süveneb, võttes arvesse tasakaalustamatuse ületamiseks võetavate asjakohaste meetmete, sealhulgas Euroopa poolaasta raames soovitatud meetmete rakendamist; VÕTAB TEADMISEKS, et komisjon uurib põhjalikumalt võimalikke tasakaalustamatuse allikaid veel kahes liikmesriigis; MÄRGIB, et haavatavust esineb ka mõnes liikmesriigis, kelle kohta praeguses etapis põhjalikku analüüsi ei koostata; arenguid seoses makromajanduslike riskide võimalike uute allikate tekkimisega nendes liikmesriikides on siiski vaja tähelepanelikult jälgida;
5. RÕHUTAB vajadust keskenduda põhjalikes analüüsides liikmesriikide peamistele väljakutsetele ja riskidele ning teavitada kindlakstehtud probleemide tõsidusest, riskide muutumisest, võetud poliitikameetmetest ja mis tahes puudujääkidest poliitikas, et tuua esile selged prioriteedid ja tagada kiire tegutsemine. TULETAB MEELDE, et makromajandusliku tasakaalustamatuse hindamisel tuleks arvesse võtta selle võimalikku negatiivset majanduslikku ja finantsilist ülekanduvat mõju euroala ja ELi jaoks;

6. KORDAB, et tuleks kasutada ära makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse kogu potentsiaal, sealhulgas kohaldades ülemäärase tasakaalustamatuse menetlust, kui komisjon ja nõukogu peavad seda asjakohaseks; RÕHUTAB TAAS, et alati kui komisjon järeldeb, et liikmesriigis esineb ülemäärane tasakaalustamatus, kuid ei tee nõukogule ettepanekut alustada ülemäärase tasakaalustamatuse menetlust, peaks ta seda selgelt ja avalikult põhjendama;
7. TERVITAB komisjoni poolt tulemustabeli täiendavates näitajates tehniliste muudatuste tegemist; TOONITAB vajadust jätkata tehnilist tööd, et hinnata tulemustabeli asjakohasust makromajanduslike riskide uute allikate varaseks kindlakstegemiseks ning veelgi edasi arendada ja täiustada analüütilisi vahendeid ja raamistikke, millega hinnata arengusuundumusi tasakaalustamatuse tekkimisel ja vähenemisel, selle liikumapanevaid jõude ning sellega seotud ülekanduvat mõju;
8. VÕTAB TEADMISEKS, et kooskõlas makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlust käsitleva määrusega 1176/2011 vaatab komisjon makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse kohaldamise läbi ja koostab selle kohta aruande hiljemalt 2019. aasta detsembriks, ning KUTSUB komisjoni ÜLES kaasama majanduspoliitika komitee sellesse läbivaatamisprotsessi ja võtma nõuetekohaselt arvesse Euroopa Kontrollikoja poolt makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse rakendamist käsitlevas aruandes tehtud soovitusi; KORDAB, et oluline on makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse läbipaistvus ja prognoositavus, eeskätt tasakaalustamatuse kategooriate stabiilsena hoidmine, et tagada liikmesriikide omalus makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluses ja selle menetluse tulemuslikkus;
9. LEIAB, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse spetsiifiline järelevalve kõigis liikmesriikides, kus tasakaalustamatus on tuvastatud, aitab edendada makromajanduslikku tasakaalustamatust käsitlevate meetmete tulemuslikku rakendamist poliitilise dialoogi ja vastastikuste hindamiste kaudu; RÕHUTAB, et spetsiifilise järelevalve rakendamisel on tähtis säilitada stabiilsed ja läbipaistvad tavad;

10. TERVITAB komisjoni spetsiifilise järelevalve fookustatud aruandeid, mis sisaldavad standardtabeleid, milles võetakse kokku hinnang reformide rakendamise kohta; ON üldiselt NÕUS komisjoni poolt nendes aruannetes esitatud hinnanguga, mis puudutab tasakaalustamatusega liikmesriikides makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse raames võetud meetmeid ja toimunud reageerimist, et käsitleda olemasolevaid puudujääke poliitikas; VÕTAB TEADMISEKS komisjoni hinnangu, et reformitegevus on laiapõhjalisest majanduskasvust olenemata liikmesriigiti jätkuvalt ebaühtlane, ning RÕHUTAB, et liikmesriigid peaksid kasutama paranenud majandustingimusi jätkamaks täiendavate reformide elluviimist, et aidata vähendada haavatavust;
11. KUTSUB komisjoni ÜLES võtma spetsiifilise järelevalve tulemuste põhjal järjekindlalt ja tulemuslikult järelmeetmeid seoses makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse rakendamisega ning KUTSUB liikmesriike ÜLES tegelema ambitsioonikalt ja konkreetselt spetsiifilise järelevalve käigus tuvastatud puudujääkidega poliitikas, et kahjulik tasakaalustamatus korrigeerida.
-